

Mei – We eren Maria - Moeder van Hoop

Het is een mooie rooms-katholieke traditie de Moeder van Jezus te eren en haar onze noden en wensen toe te vertrouwen. Ook Paus Franciscus geeft aan Maria een ereplaats in de Kerk. In onze Karmelorde wordt zij met heel veel genegenheid en eerbied omringd. Wij worden zelfs broeders en zusters van Onze Lieve Vrouw genoemd omdat de eerste karmelieten-kluizenaars op de Berg Karmel rond een kapel woonden, die toegewijd was aan Maria. In onze leefregel wordt zij als voorbeeld gesteld ter navolging omdat zij werkelijk iemand was die gebeden heeft met het 'hart' en omdat zij Jezus, haar Zoon is gevolgd tot onder het Kruis en daar **staande bleef**, hopend tegen alle hoop in.

*“Er is een moederhart, waarin je je verbergen kunt: dat van Maria.
Het kende alle folteringen, alle verscheurdheid en bleef zo kalm, zo sterk,
want het steunde steeds op haar Christus.”*

Brief 52

Onze karmelheiligen droegen haar allen een grote liefde toe, de Heilige Elisabeth heeft haar gedurende haar retraits zeer mooi geschetst. Misschien kunnen haar inzichten ons tijdens dit jubeljaar inspiratie schenken om onze liefde voor Maria aan te wakkeren en te vernieuwen? **Mag het Heilig jaar een gelegenheid zijn om Maria voortaan een ereplaats te geven in uw leven?**

“ ‘Als ge enig begrip hadt van de gave Gods’, zei Christus tot de Samaritaanse. (Joh. 4,10) Maar wat is deze gave Gods, tenzij Hijzelf? Eén schepsel kende deze gave Gods. Het verloor er geen sprankeltje van. Het was zo puur, zo stralend dat het het Licht zelf scheen te zijn: ‘Maria’. Het leven van Maria was zo eenvoudig, zo in God verloren, dat je er bijna niets van zeggen kunt. Zij hield zich zo klein, zo ingekeerd voor Gods gelaat, dat zij het welbehagen van de Heilige Drie-eenheid tot zich trok. De Vader boog zich neer over dit schepsel. Ze was zo mooi en kende haar schoonheid niet. Hij wilde dat zij in de tijd, de Moeder zou worden van Hem, van wie Hij de Vader was in de eeuwigheid.

De Geest van Liefde, die al Gods werken leidt, kwam over Haar.
De Maagd sprak haar 'Fiat' uit:

“Zie de Dienstmaagd van de Heer.

Mij geschiede naar uw woord.” (Lk 1,38).

Het grootste van alle mysteries werd voltrokken. Door de nederdaling van het Woord in haar werd Maria voor altijd Gods eigendom. De houding van de Maagd gedurende de maanden, die tussen de boodschap van de engel en de geboorte van Jezus verliepen, lijkt mij een toonbeeld te zijn voor de innerlijke zielen. Voor hen, die God uitverkoren heeft om te leven “binnenin”, op de bodem van de bodemloze afgrond. **In welke vrede en ingekeerdheid gaf Maria zichzelf en leende zich tot alles!**

Hoe werden de meest banale zaken door haar vergoddelijkt! Door alles heen bleef ze immers Gods gave aanbidden. Dat belette haar niet zich naar buiten in te zetten voor een liefdewerk. Het evangelie zegt ons dat Maria met spoed naar het bergland, naar een stad in Judea trok om haar nicht Elisabeth te helpen. (Lk 1,39). **Het onuitsprekelijk visioen dat zij innerlijk schouwde, verminderde haar uiterlijke dienstbaarheid niet.”** Uit ‘de hemel in het geloof’, nr 19.

“Een ‘zwaard doorboorde haar hart’. (Lk 2,35) Want bij haar geschiedde alles binnenin. O! hoe schoon is zij tijdens haar lang martelaarschap. Zo kalm. Omhuld met een soort majesteit, die tegelijk sterkte en zachtheid uitademt. Van het Woord zelf had zij geleerd hoe zij moeten lijden, die Hij wil laten deelnemen aan het grote werk der Verlossing. Daar staat zij ‘rechtop’, aan de voet van het kruis. Sterk en moedig en zie, mijn Meester zegt mij: ‘Ecce Mater tua’ (Joh 19,27) **Haar geeft Hij mij tot moeder.**

Nu staat Maria daar nog **om mij te leren lijden zoals Hij leed**, om mij de laatste zangen van Zijn ziel te laten horen. Deze zangen die niemand anders dan Zijn moeder heeft kunnen opvangen.” Uit haar laatste retraite, nr 15.

“De maand mei begint. Ik hou er zoveel van. Bidden we veel voor elkaar tot onze goede Moeder. Vragen we haar dat ze ons naar Jezus brengt.” Brief 28

*“Naderen we dan tot deze helemaal zuivere en voortreffelijke Maagd,
opdat zij ons binnenleide in Hem,
in wie zij zo diep is doorgedrongen.”*

Brief 72